

сега третій день, откакъ ся случи всичко това. Но днесъ нѣкои жены, които ходихъ на гроба Му, не намѣрихъ въ него тѣло-то Му. Тѣ говорятъ, че видѣли Ангелы, които имъ казали, че е живъ. И нѣкои отъ насъ ходихъ такожде на гроба; они нашли всичко точно така, както казували жены-тѣ; но Самого Него не видѣли.“ Ученицы-тѣ рассказали всичко, что ся случилось до излизаніе-то имъ изъ Іерусалимъ.

„О, несмыслени,“ отговорилъ Спаситель, „и късни сърдцемъ да вѣрвате всичко, что сѣ прѣдказали Пророцы-тѣ. Може ли вы да не знаете, че Христосъ трѣбваше понапрѣдъ да пострадае и послѣ да влѣзе въ славѣ-тѣ Си?“ Тогава Той захванълъ да изяснява пророчества-та за Мессіѣ изъ писанія-та на всички-тѣ Пророцы, като наченълъ отъ Моисея.

Като разговаряли по тоя начинъ, тѣи стигнѣли въ Еммаусъ. Исусъ Христосъ изявилъ желаніе да иде подалече, но два-та ученицы Го уговаряли да остане съ нихъ, говореши, че деня-тѣ ся вече мръкнува. Той ся согласилъ да влѣзе съ нихъ въ дома-тѣ.

Во время-то на вечерѣ-тѣ Господь Исусъ взялъ хлѣбъ, благословилъ Го и, като го разломилъ, подалъ на ученицы-тѣ. Въ таѣ минутѣ Го познали они. Очи-тѣ имъ ся отворили. Тѣи видѣли кроткыя Му, милосердый образъ, който сіялъ отъ благодать; но Господь мѣгновенно станѣлъ невидимъ.

Въ радостенъ восторгъ тѣи воскликнули: „и ный не Го познахме понапрѣдъ! Не горѣхъ ли сердца-та ни, когато ни говореше въ пѣтя и изясняваше ни пророческы-тѣ писанія?“ Тѣи не ся бавили ни минутѣ, встанѣли отъ трапезѣ-тѣ и, ако да была вече настѣпяла нощъ, побѣрзали да ся върнѣтъ въ Іерусалимъ, желаѣщи поскоро да обадытъ радостно-то извѣстіе и на другы-тѣ ученицы.

Тѣи нашли всички-тѣ Апостолы и мнозинѣ отъ ученицы-тѣ, събраны наедно; и тѣ такожде имали радостнѣ вѣсть, коѣто бѣрзали да сообщѣтъ на пришедши-тѣ. Исусъ Христосъ, милосердый пріятель на грѣшници-тѣ, които ся каѣтъ,